

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: Z2021/0051

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG ZWOLLE

Beslissing in raadkamer d.d. 22 augustus 2022 naar aanleiding van de op 18 februari 2021 bij het Regionaal Tuchtcollege te Zwolle ingekomen klacht van

A, verblijvende in B,

k l a g e r

-tegen-

E, Gz-psycholoog, (destijds) werkzaam te D

gemachtigde: mr. D.M. Pot, verbonden aan de Stichting VvAA Rechtsbijstand te Utrecht,

b e k l a a g d e

1. HET VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Het verloop van de procedure blijkt uit het volgende:

- het klaagschrift;
- de aanvulling op het klaagschrift;
- het verweerschrift;
- het medisch dossier;
- het proces-verbaal van vooronderzoek, gehouden op 3 maart 2022.

2. DE FEITEN

Op grond van de stukken dient, voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht, van het volgende te worden uitgegaan.

Klager verbleef tot 26 januari 2020 op de afdeling G, een intramurale afdeling van de F voor patiënten met persoonlijkheidsstoornissen. Vanwege behandeloortgang werd besloten dat klager naar de resocialisatieafdeling H zou kunnen. Beklaagde was als gz-psycholoog werkzaam als hoofd behandeling van de afdeling H. Op 26 januari 2020 startte klager zijn verblijf daar. Eind september 2020 liepen de spanningen op. Klager kreeg een conflict met zijn werkbegeleidster en deed zorgelijke uitspraken. Op 5 oktober 2020 zei klager tijdens een behandelplanbespreking dat hij weinig controle ervoer over zijn handelen en niet goed wist wat hij zou doen als hij de werkbegeleidster zou tegen komen. Op 13 oktober 2020 werd besloten klager terug te plaatsen naar de behandelafdeling.

3. HET STANDPUNT VAN KLAGER EN DE KLACHT

Klager verwijt beklagde dat hij nalatig is geweest en hem als persoon heeft verwaarloosd. Klager is in zijn ogen ten onrechte teruggeplaatst van de resocialisatie afdeling naar de behandelafdeling. Dat was volgens hem niet nodig geweest. Klager heeft het gevoel dat hij om zijn eerlijkheid is gestraft. Hij is namelijk altijd open

geweest over zijn gedachten. Beklaagde vat dingen anders op dan dat klager bedoelde en is daar vervolgens nogal laconiek over. Beklaagde heeft niet goed gezocht naar een behandeling van klagers emotieblindheid. Klagers mededeling dat hij niet in verbinding staat met zijn gevoel, heeft beklagde niet serieus genomen. Als dat wel was gebeurd, was de terugplaatsing niet nodig geweest.

4. HET STANDPUNT VAN BEKLAAGDE

Beklaagde voert -zakelijk weergegeven- aan dat hij met zijn handelen binnen een redelijk bekwame beroepsuitoefening is gebleven. Naar aanleiding van de escalatie tussen klager en een werkbegeleidster heeft beklagde klager gevraagd wat hij zou doen als hij die werkbegeleidster tegen zou komen. Hij gaf eerlijk aan dat niet te weten. Volgens beklagde was dat waarschijnlijk onmacht, maar het vormt ook een potentieel gevaar. Te meer omdat klager al eerder - op 13 januari 2020 - tijdens de overdrachtbespreking had aangegeven dat er iets in hem zat dat delicten pleegde, waarover hij geen controle had. Deze opmerking heeft beklagde destijds niet letterlijk genomen. Na het incident rond de werkbegeleidster realiseerde beklagde zich dat dit wel letterlijk had moeten worden genomen. Vanwege de risico's was terugplaatsing aangewezen. Na de terugplaatsing is een risicoanalyse gemaakt en opnieuw naar het risicomanagement gekeken. Er is in de behandeling wel degelijk veel aandacht geweest voor spanning en emotie.

5. DE OVERWEGINGEN VAN HET COLLEGE

Het college wijst er op, dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de beroepsbeoefenaar bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig geachte handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

5.2

Het college acht de klacht ongegrond. Klager kwam in aanmerking voor resocialisatie, maar is na een incident, dat in combinatie met een eerdere uitlating van klager op mogelijke risico's duidde, weer teruggeplaatst van de resocialisatie afdeling naar de behandelafdeling. Het college kan zich voorstellen dat dit voor klager teleurstellend is geweest. Daar staat tegenover dat het de taak van een (hoofd)behandelaar - zoals beklagde - is om te handelen na gebleken risico's. Dat klager dat als onverdiende straf ervaart, doet daaraan niet af. Eerlijkheid en openheid vallen te prijzen, maar in een TBS-kliniek past het om op relevante risico's te acteren. Een dergelijke risicobeheersing kan in redelijkheid niet worden gezien als punitief van aard. Dat de terugplaatsing het gevolg is van een verwijtbaar falende behandeling kan het college aan de hand van de feiten en het dossier niet vaststellen. Het college ziet daarin geen grond voor de door klager gemaakte verwijten. Dat beklagde zich pas later - door het incident rond de werkbegeleidster - realiseerde dat klagers opmerking van januari 2020 over het plegen van delicten toch letterlijk genomen had moeten worden, is te betreuren. Deze uitlating van klager is echter achteraf ingekleurd geraakt, door het incident dat acht maanden later plaatsvond. Daar mag niet de conclusie aan worden verbonden dat de resocialisatie in januari 2020 al onverantwoord was of dat de behandeling heeft gefaald. De beslissing om klager destijds naar de resocialisatie-afdeling over te plaatsen, is genomen na afweging van de beschikbare informatie van dat moment. Dat deze afweging toen niet zo gemaakt had mogen worden, kan niet op basis van het feitelijke verloop achteraf worden gesteld.

Gelet op het voorgaande dient als volgt te worden beslist.

6. DE BESLISSING

Het college verklaart de klacht kennelijk ongegrond.

Aldus gegeven door P.A.H. Lemaire, voorzitter, en G.G.A. Schuitemaker en S.M. Pol, leden-beroepsgenoten, in tegenwoordigheid van P. van der Stroom, secretaris.

voorzitter
secretaris

Tegen deze beslissing kan in de volgende gevallen schriftelijk beroep worden ingesteld bij het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:

- a. Heeft u de klacht ingediend? Dan kunt u in beroep als
- het college u of uw klacht geheel of gedeeltelijk niet-ontvankelijk heeft verklaard of
 - als de klacht geheel of gedeeltelijk ongegrond is verklaard.

Bij een gedeeltelijke niet-ontvankelijkverklaring of een gedeeltelijke ongegrondverklaring kan uw beroep alleen betrekking hebben op dat deel van de beslissing.

- b. Is de klacht tegen u gericht? Dan kunt u altijd in beroep.

- c. Ook de inspecteur van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd kan beroep instellen.

U moet het beroepschrift richten aan het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg, maar opsturen naar de secretaris van het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Zwolle/Groningen. Daar moet het zijn ontvangen binnen zes weken nadat de beslissing aan u is verstuurd.

Als u beroep instelt, moet u € 50,- griffierecht betalen aan het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg. U ontvangt hierover bericht. Als u geheel of gedeeltelijk in het gelijk wordt gesteld, wordt het griffierecht aan u terugbetaald.